

Sygn. akt IV CSK 522/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Monika Koba

w sprawie z wniosku J.S.
przy uczestnictwie A.R.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 kwietnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 25 maja 2017 r., sygn. akt II Ca [...] /17,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 maja 2017 r. Sąd Okręgowy w B. zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w B. z dnia 1 grudnia 2016 r. w punkcie V ustalając, że wnioskodawca J.S. poniósł ze swego majątku osobistego wydatki na majątek wspólny zainteresowanych w kwocie 20.479,39 zł oraz w punkcie XV zasądając tytułem dopłaty od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki A.R. kwotę 20.905,76 zł i oddalił apelację wnioskodawcy w pozostałym zakresie, zaś apelację uczestniczki postępowania A.R. w całości. W motywach rozstrzygnięcia wyjaśnił, że apelacja uczestniczki postępowania nie zasługiwała na uwzględnienie, natomiast apelacja wnioskodawcy dała podstawę do zmiany postanowienia w zakresie wydatków wnioskodawcy poczynionych z majątku osobistego na majątek wspólny, a w konsekwencji zmniejszenia dopłaty należnej uczestniczce.

Orzeczenie to zostało zaskarżone skargą kasacyjną przez uczestniczkę postępowania. Wnosząc o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne w postaci konieczności odpowiedzi na pytanie, czy w świetle art. 45 § 1 k.r.o. może podlegać rozliczeniu nakład pieniężny uzyskany ze sprzedaży mieszkania należącego do majątku osobistego jednego z małżonków, na mieszkanie stanowiące majątek wspólny, w sytuacji gdy sprzedaż mieszkania należącego do majątku osobistego i dokonanie tegoż nakładu nastąpiło już po zawarciu związku małżeńskiego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Cel wymagania określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko przez

powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania.

W judykaturze Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, iż wskazanie przyczyny określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nakłada na skarżącego obowiązek przedstawienia zagadnienia o charakterze abstrakcyjnym wraz z argumentami prowadzącymi do rozbieżnych ocen prawnych, wykazania, że nie zostało ono rozstrzygnięte w dotychczasowym orzecznictwie, a wyjaśnienie go ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia tej konkretnej sprawy, ale także innych podobnych spraw, przyczyniając się do rozwoju prawa (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Sformułowane przez skarżącą zagadnienie nie ma charakteru abstrakcyjnego, syntetycznego i uniwersalnego, lecz jest osadzone w okolicznościach konkretnej sprawy i jest pytaniem w tej właśnie sprawie. W motywach wniosku skarżąca zarzuca, że Sąd Okręgowy błędnie uznał, że nie poniosła ona nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości połowy wartości spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr 4 przy ul. [...] w B.. Skarżąca nie formułuje wątpliwości na tle art. 45 § 1 k.r.o., a kwestionuje ustalenia faktyczne i ocenę dowodów, poczynione przez Sąd Okręgowy, którymi Sąd Najwyższy w postępowaniu kasacyjnym jest związany (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Z ustaleń tych wynika, że skarżąca środki, uzyskane ze sprzedaży należącego do jej majątku osobistego spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr [...] przy ul. [...] w B. w kwocie 40.000 zł wydatkowała na własne, osobiste cele. Sąd Okręgowy w motywach rozstrzygnięcia wyjaśnił, że skarżąca nie wykazała, by pomiędzy nią a jej byłym mężem istniała taka umowa, że mieszkanie nr [...] przy ul. [...] w B. zakupił wnioskodawca ze swoich środków, a następnie skarżąca zwróciła połowę zapłaconej ceny środkami uzyskanymi ze sprzedaży mieszkania należącego do jej majątku osobistego. Ustalił również, że należący do majątku wspólnego lokal mieszkalny nabył wnioskodawca z oszczędności należących do jego majątku osobistego. Możliwość rozliczenia w sprawie o podział majątku wspólnego nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny poniesionego w

okolicznościach na które wskazuje skarżąca w zagadnieniu prawnym nie budzi wątpliwości. Jednak poniesienie takiego nakładu należy wykazać. Przyjęcie przez Sąd Okręgowy w B., że skarżąca spoczywającemu na niej obowiązki dowodowe nie podołała, nie pozostaje w związku z formułowanym we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania zagadnieniem prawnym.

Ponadto kwestia dotycząca rozliczania wydatków i nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty małżonka oraz wydatków i nakładów z majątku osobistego małżonka na majątek wspólny była przedmiotem wyjaśnień Sądu Najwyższego (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2013 r., II CSK 593/12, nie publ., z dnia 10 kwietnia 2013 r., IV CSK 521/12, OSNC-ZD 2013, nr 4, poz. 83, i z dnia 4 kwietnia 2012 r., I CSK 323/11, nie publ.). Nie zachodzi zatem, potrzeba kolejnej wypowiedzi Sądu Najwyższego w tym zakresie.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu.

aj

a.ł.

